

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček!“

Štev. 8.

V Ljubljani, 1. avgusta 1901.

Leto XXXI.

Kdo bi znal?

Novo krilce nosiš spet?
Deklica, oj, pipipic —
Koliko je vtkanih v njem
Lepih svilnatih cvetic!

Ali kdo bi rožice,
Kdo li v krilca bi jih tkal,
Da ni Bog po traticah
Prvih rožic nasejal?

In na robu . . . kroginkrog
Tvoje rute pisane
Same so siničice
V gnezdecih narisane.

Ali kdo bi ptičice,
Kdo bi risati jih znal,
Da nam Bog po gajih ni
Prvih ptičic razposlal?

Silvin Sardenko.

Rosa in cvetje.

Ko gledam svojo deco,
Topim se tihe sreče,
A v sreči tej mi vendar
Srcé tako trepeče!

Kot rosica na travi,
Taka so bitja mlada:
Če sapica potegne,
Pa rado vse propada.

Ohrani, Bog, mi deco,
To rósico, to cvetje
Pa naj bo pravo sadje,
Ko mine mladoletje!

In kakor cvet na drevju
Je dete ljubeznivo:
Je lahko lepo sadje
In lahko je — črvivo.

L. Černež.

